

opusdei.org

Komentar Evandjelja: Kruh vječnoga života

Evandjelje XXI. nedjelje kroz
godinu i komentar.

Evandjelje Iv 6, 60-69

U ono vrijeme: Mnogi od Isusovih
učenika rekoše:

»Tvrda je to besjeda! Tko je može
slušati?« A Isus, znajući sam od sebe
da njegovi učenici zbog toga
mrmljaju, reče im: »Zar vas to
sablažnjava? A što ako vidite Sina
Čovječjega kako uzlazi onamo gdje je
prije bio? Duh je onaj koji oživljuje,
tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam
vam govorio duh su i život su. A ipak,

ima ih među vama koji ne vjeruju.« Jer znao je Isus od početka koji su oni što ne vjeruju i tko je onaj koji će ga izdati. I doda: »Zato sam vam i rekao da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od Oca.«

Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu išli s njime. Reče stoga Isus dvanaestorici: »Da možda i vi ne kanite otići?« Odgovori mu Šimun Petar: »Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga! I mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji.«

Komentar

Ne govore svi evanđelisti o ustanovi Euharistije. Sveti Ivan, koji posvećuje nekoliko poglavlja Posljednjoj večeri, ne spominje riječi o ustanovljenju ovog temeljnog sakramenta u životu Crkve. Međutim, šesto je poglavlje

gotovo u potpunosti posvećeno diskursu o kruhu života.

U ovom važnom govoru Isus izgovara riječi koje su šokirale slušatelje: „Tko jede moje tijelo i pije moju krv, ima život vječni i ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan. Jer tijelo je moje hrana istinska, a krv moja piće istinsko”(Iv 6,54-55).

Evandjelje koje danas čitamo govori nam o reakciji na te riječi: mnogi su Isusovi učenici sablažnjeni i pitaju se kako možete jesti ljudsko tijelo i piti njegovu krv. I kao posljedica toga, mnogi su ga prestali slijediti, napustili su put, poziv da prate Učitelja.

Problem je još ozbiljniji jer se te kritike ne pretvaraju u dijalog sa samim Isusom, već ostaju mrmljati. Zato se Učitelj miješa kako bi objasnio da je kršćanski život moguć samo ako se netko uzda u Boga:

„nitko ne može doći k meni ako mu to Otac nije dao“.

Kršćanska poruka, susret s Isusom Kristom, kamen je skandala, nešto što ruši naše planove, iščekivanja i organizacije života. Otkupljenje je moguće ako dopustimo da se spasimo, ako prihvatimo da budemo dio mističnog Kristova tijela koje je Crkva.

A to je konkretizirano u svetoj Misi koju je sveti Josemaría volio opisivati kao „središte i korijen našeg unutarnjeg života“.

Najveća stvar koju možemo učiniti svaki dan je sudjelovati u svetoj žrtvi na oltaru. Jednom je prilikom papa Franjo podsjetio da se „hranimo s Isusom i živimo u njemu po euharistijskom zajedništvu, ako to činimo s vjerom, tada preobražava naš život, pretvara ga u dar Bogu i našoj braći i sestrama. (...) Nebo

počinje upravo u ovom zajedništvu s Isusom ”(Angelus 16-VIII-2015).

Na kraju se Isus obraća dvanaestorici pitajući ih: „Želite li i vi otići?" Zanimljivo je da je, iako je znao tko vjeruje, a tko ne, izravno od apostola zatražio njihove namjere, nije osporavao njihovu slobodu.

Petrov odgovor možemo učiniti svojim: Gospodine, kome ćemo otići? Što drugo možemo učiniti ako te ne slijedimo? U našem odnosu s tobom, posebno u euharistijskom zajedništvu, nalazimo izvor svoje radosti i razlog svog postojanja.

Giovanni Vassallo // Photo: Juan Rojas - Unsplash

vigesimoprimer-semana-ordinario-
ciclo-b/ (2.04.2025.)